

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Zondag 41
Middagdienst – H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1. Zingen : Psalm 27 : 3 en 4**
- 2. Gebed voor de opening van het Woord**
- 3. Zingen voor klaarmaken Avondmaalstafel : Gezang 181d**
- 4. Zingen tijdens viering Avondmaal : Lied 356**
- 5. Schriftlezing : Leviticus 15, 16 – 24, 31, 1 Korinthiërs 6 : 12 - 20**
- 6. Tekst : Zondag 41**
- 7. Zingen : Gezang 103 : 4 - 6**
- 8. Geloofsbelijdenis van Nicea**
- 9. Zingen : Gezang 103 : 8 - 9**
- 10. Dankzegging en gebed**
- 11. Slotzang : Psalm 146 : 3 en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

We gaan het op deze derde zondag van advent over het huwelijk en over seksualiteit hebben. En misschien hebt u bij het lezen van Zondag 41 gedacht: “Moet dat nu zo voor de Kerstdagen? Stilstaan bij het huwelijk en bij seksualiteit. Het is toch al zo’n onderwerp waar ik me ongemakkelijk bij voel en had dat nu niet even kunnen wachten tot na de feestdagen?”

Ja, het is een lastig onderwerp. Zeker als we in rekening brengen welke accenten de Heidelbergse Catechismus zet. Waarin het vooral gaat over de zonden op seksueel gebied. En met de catechismus belijden we dat alle onkuisheid door God vervloekt is. En daarom moeten we de zonden op dit terrein hartgrondig haten. Maar als we kijken naar de praktijk van ons bestaan, dan wordt er op dit terrein door zoveel mensen geworsteld. Ja, ze zou kunnen vragen wie hier nu eigenlijk niet worstelt. Misschien een enkele zus-ter niet, maar veel mannen kennen veel strijd en moeiten op dit terrein. Er is veel gevoel van schaamte en schuld. Nog niet zo lang geleden was ik in gezelschap van nog drie broeders en op de een of andere manier, kwamen we te spreken over zelfbevrediging. Een van de broeders was zo moedig om te beginnen over zijn strijd hiermee. Over de schuldgevoelens die het met zich meebracht. Over zijn moeiten om vervolgens op een goede manier met zijn vrouw van seksualiteit te genieten. Hoe doe je dat nu?

Het bleek dat we allemaal deze gevoelens herkenden, maar tegelijkertijd niet goed weten hoe je hier nu mee om moet gaan. We hadden allemaal vergelijkbare oplossingen gezocht. We hadden bijvoorbeeld geprobeerd om maar geen aandacht aan onze seksuele gevoelens te besteden. Maar dat werkt niet, want hoe harder je ervoor probeert weg te lopen, hoe meer je ermee bezig bent. Dus je bereikt het tegengestelde van wat je wilt bereiken. En je kunt de seksuele prikkels niet ontlopen. Zeker niet in onze samenleving. Het komt naar je toe, via de televisie, via billboards, via afbeeldingen op vrachtwagens en niet te vergeten via het internet. En als je dat zou weten te ontlopen dan heb je nog geen rust. Want als mens ontmoet je vrouwen van vlees en bloed tijdens je werk, de sport of als je gewoon over straat gaat. En daar zitten gewoon heel aantrekkelijke vrouwen bij. Waar je niet onbewogen onder blijft. En als je dan ondanks al die strijd toch weer struikelt, voel je je zo’n mislukkeling. Voel je je zo vies. Voel je je zo ongelukkig

met jezelf. En die gevoelens van schaamte en mislukking wekken, als je niet oppast, dan weer het verlangen in je op om opnieuw troost te zoeken in de zelfbevrediging.

Drugs kun je ontlopen, alcohol kun je ook nog redelijk uit de weg gaan, maar je seksualiteit niet. Want die draag je van nature met je mee. Zo heeft de Here ons geschapen. God gaf het als een prachtig geschenk. Om als man en vrouw te genieten van diepe intimiteit en geborgenheid. Om je volkomen kwetsbaar te voelen en toch volkomen vertrouwd. Maar in deze in zonden gevallen wereld is het juist daarom ook soms zo'n bron van ellende. Want hoe kun je nu zuiver hiermee omgaan als je van jezelf niet meer zuiver bent? Wie toch probeert kan zo'n gevoel van machteloosheid krijgen dat hij er op een gegeven moment maar voor kiest om de strijd te staken. Als het toch niet lukt om zuiver te leven, laat ik me er dan maar aan overgeven. Maar ook dat brengt je niets verder. Want daarmee kom je ook niet van je schuldgevoelens af. Integendeel. Je voelt je vuiler en vuiler worden. Leger en leger. Je raakt afgestomd en onverschillig. Je voelt dat je steeds meer vast komt te zitten. Want je weet dat God het zo niet heeft bedoeld. Je weet dat je van een ander mens geen lustobject mag maken. Je wilt ook zo niet omgaan met het geschenk van de seksualiteit. De seksualiteit draagt de belofte in zich om ons werkelijk samen te laten zijn met een ander mens. De beleving van geborgenheid en intimiteit, waar we allemaal zo naar hunkeren. Maar als je je seksualiteit los van die ander beleeft, dan blijft het hart onbevredigd.

Is het dan een oplossing om maar te wachten tot de seksuele spanning zich in de slaap ontladaat? Gesteld dat je dat telkens weer redt. Wat veel mensen niet lukt. Maar ook dat gaat niet zonder ellende gepaard. Je kunt vreselijk schrikken van wat zich in je dromen afspeelt. Daarin kan zomaar overspel voorkomen of andere beelden die zo sterk zijn, dat ze je nog tijden in beslag nemen. De catechismus kan wel schrijven dat alle onkuisheid door God vervloekt is. Hij kan wel schrijven dat die hartgrondig moeten haten en rein en ongetogen moeten leven. Maar het zou fijn zijn als de Catechismus ons ook leerde hoe we dat dan moeten doen.

Hoe kun je nu op een heilige manier met seksualiteit omgaan? Dat is een punt waar de mensheid al eeuwen mee worstelt. In de tijd van het Oude Testament was er grote ont-aarding op dit terrein. Denken we maar aan Sodom en Gomorra. Waar de burgers van de stad wilden dat Lot zijn gasten naar buiten zou sturen, zodat de inwoners seks met hen zouden kunnen hebben. De grote koning David worstelde ermee. Ondanks het feit

dat hij getrouwd was en meerdere vrouwen had, moest hij zich toch nog zo nodig de vrouw van zijn naaste Uria inpikken. De grote kerkvader Augustinus worstelde ermee. De kerk van de Middeleeuwen worstelde ermee. En ook in de eeuwen erna blijkt het voor ons mensen heel moeilijk op om een evenwichtige manier met seksualiteit om te gaan. Het lijkt wel of we altijd weer in uitersten vervallen. Of er wordt krampachtig en benepen met seksualiteit omgegaan. Of, en dat zien we in onze tijd, er wordt al te uitbundig mee omgegaan. Waarbij alles maar moet kunnen. Waarbij bijna alle taboes overboord worden gezet. En waarbij mensen elkaar degraderen tot lustobject.

Wie hoopt dat ik vanmiddag dit probleem kan oplossen, die moet ik teleurstellen. Ik heb de oplossing niet. Helaas. Dat zou wat zijn. Maar laten we ook nuchter zijn op dit terrein. Ik heb ook de oplossing niet voor een verkeerde omgang met geld en goed. Ik heb ook de oplossing niet voor onze zonden tegen het zesde gebod. Waarin de Here van ons vraagt om onze naaste lief te hebben als onszelf. Iets waar we ook vaak hopeloos in tekort schieten. Ik heb ook geen oplossing van de slechte manier waarop we van tijd tot tijd over en tegen onze naaste spreken. Spreken we altijd zo over elkaar dat we de goede naam van onze naasten zoveel we kunnen verdedigen en bevorderen? Ik heb ook geen oplossing voor ons onvolmaakte geloof. Ik heb ook geen oplossing voor de verkeerde denkbeelden die we telkens weer van God maken. Ik heb ook geen oplossing voor het feit dat we toch telkens weer geneigd zijn tot afgodendienst, waarbij we ons geluk niet in God, maar in iets anders zoeken. Kortom ik heb geen oplossing voor onze zonden. Ik weet geen manier om in dit leven vrij te komen van het lichaam van de zonde. Zonden maken deel uit van ons leven in deze bedeling. Daar ontkomen we niet aan. Onze zonden zijn velen. En onze zonden vinden plaats op alle terreinen van het leven. Dus ook op het terrein van de seksualiteit.

Wat wil ik hiermee zeggen? Dat we er ons dan maar niet druk over moeten maken? Dat het niet geeft? Zeker niet! Wij mogen zonden nooit omarmen. De zonden moeten we altijd blijven zien als iets dat niet in ons leven thuis hoort. We zullen ze ook telkens weer onder ogen moeten zien en voor de Here moeten belijden. We zullen telkens opnieuw om vergeving moeten vragen. Maar we moeten niet doen alsof kwaad spreken over onze naasten normaal is en zonde op seksueel terrein iets verschrikkelijks is. Kwaad spreken over onze naaste kan zelfs heel wat erger zijn. Wie kwaad spreekt over

zijn naaste die doet zijn naaste meer schade dan wie zichzelf van al te grote seksuele spanningen bevrijdt, omdat hij anders de slaap niet kan vatten.

Verder moeten we net als op andere terreinen van het leven onderscheid maken tussen de ene en de andere zonde, zo moeten we dat ook bij de zonden op seksueel gebied doen. Wie in een opwelling van woede zijn naaste uitscheldt, doet kwaad. Maar wie zijn naaste een flink pak slaag geeft, doet veel groter kwaad. Misschien zelfs zoveel kwaad, dat zelfs politie en justitie er zich mee gaan bemoeien. Zo is het ook op het terrein van de seksualiteit. Op seksueel terrein zijn er zaken die zo ernstig zijn dat politie en justitie daar werk van maken. En terecht, want de schade die mensen hierbij kunnen oplopen, kan verschrikkelijk zijn. Zoveel vrouwen, ook in de kerk, zijn ernstig beschadigd doordat iemand uit hun omgeving zijn handen niet kon thuis houden. Dat is een groot kwaad en het is goed als dat bestraft wordt door de overheid. Dus ook op het terrein van de seksualiteit moeten we gewoon nuchter zijn en niet alles over één kam scheren.

Maar wat moeten we dan met onze seksualiteit? We moeten om te beginnen de Here danken voor dit prachtige geschenk. Want de Here heeft ons de seksualiteit gegeven om daarvan te genieten met de man of vrouw van ons leven. Om daarin op een heel speciale manier diepe intimiteit en geborgenheid te ervaren. De Here doet in zijn Woord ook helemaal niet krampachtig over seksualiteit. In het Hooglied bezingen twee jonge mensen hoe mooi de Here de ander geschapen heeft. Ze bezingen de aantrekkingskracht die ze ervaren. Ze spreken over hun diepe verlangen naar elkaar. Zo heeft de Here man en vrouw geschapen en dat is gewoon heel mooi. De Here schrijft geen preutsheid voor. De Here schrijft ook niet voor dat vrouwen hun schoonheid moeten verstoppen onder burka's en achter sluiers. Dat mag best gezien worden. We mogen ons ook best goed kleden. Maar aan de andere kant houdt de Here er niet van als we met ons lichaam te koop lopen. Als we de schoonheid van ons lichaam lopen te etaleren om daarmee al dan niet bewust aandacht te trekken en allerlei gevoelens op te wekken.

Tegelijk zien we ook in de Bijbel dat de Here in het Oude Testament zijn kinderen nadrukkelijk bepaalde bij de zondeval. De vrouw was als ze menstrueerde onrein. Na de geboorte van een kind was ze wekenlang onrein. Ze mocht in die periode niet in de tempel komen. Zo werden man en vrouw erbij bepaald dat onze kinderen, sinds de zondeval, in zonden ontvangen en geboren worden. Maar ook een man mocht als hij een zaadlozing had gehad die dag niet in de tempel komen. Want hij was ook onrein.

En wat maakt de geboorte van de Here Jezus dan een verschil. Hij was niet verwekt door tussenkomst van een man. Hij was niet in zonden ontvangen en geboren. Hij was anders en wat zet zijn komst in de wereld en zijn lijden voor onze zonden het leven in een nieuw daglicht. Want kennen wij nog een bepaling dat vrouwen die menstrueren niet welkom zijn in de kerk? Of die kortgeleden gebaard hebben? Of een man die een zaadlozing heeft gehad? Zijn zij nog onrein? Nee, absoluut niet.

Want door het lijden en de opstanding van de Here Jezus uit de dood is alles anders geworden. Want ons lichaam is een deel van het lichaam van Christus. Het is gereinigd van de zonden en heilig voor God. Ja, zelfs zo rein en heilig, dat onze lichamen tempel zijn van de Heilige Geest. Sinds de opstanding van Christus hoeven de kinderen van God niet meer naar Jeruzalem te gaan om daar de Here in de tempel te ontmoeten, maar zijn Gods kinderen zelf de tempel van God. Zoals God eerst in de tempel van Jeruzalem 'woonde', zo woont de Heilige Geest nu in ons. Wie een kind van God is, heeft altijd hoog bezoek in huis. Niemand minder dan de Geest van God woont in hem.

Dat is zo ontroerend als we echt de tijd nemen om daar over na te denken. De Geest van God wil in mij wonen. In dit huis, dat zo zwak en soms ook zo vuil is. Maar waarvan we tegelijk mogen zeggen. Het huis is gereinigd. Het is heilig. Het is van God.

Een maand geleden hebben we de geboorte van onze Heer Jezus Christus gevierd. Door Hem is alles anders geworden. Hij is gekomen om ons te bevrijden van de vloek over ons leven. Telkens opnieuw mogen we het Heilig Avondmaal vieren. Het feest van de vergeving van onze zonden. We leven niet langer onder de vloek vanwege onze zonden. We mogen in de vrijheid van een nieuw en heilig leven staan. We zijn niet langer slaven van de zonden. Mensen in wie de zonde heerst. Maar we zijn nieuwe mensen, in wie de Heilige Geest woont en werkt. Niet op een dergelijke manier dat wij nooit meer zonden doen, maar wel zo dat we door de kracht van de Geest die in ons woont en werkt, tegen de zonden willen blijven strijden. Vecht dus tegen onreinheid op seksueel terrein, maar wees niet ontmoedigd als u hierin struikelt. Ook voor uw zonden op dit gebied is uw Heiland gestorven. En als u erin vast zit, zoek dan hulp. Bij God en bij mensen die God ons daarvoor heeft gegeven.

Amen